

Can, Cənab Ali Baş Komandan!

Yuxusuz gözlərinin qızartısında dan...
Can, Cənab Ali Baş Komandan!

Yaralı əsgərə şəfa hissiylə
uzatdığın əlinə,
qürur uğrunda hazır olduğun ölümə
alınımı söykəyirəm.

Duruşundakı qətiyyətə həm də şəhid
qardaşlarına görə
qarışan qəm yandırır adamı.
Amma axı gözüldi:
torpağın ən şirin vaxtında elə
ölümlər var ki,
yaşadığına görə utandırır adamı.

Amma axı neyləməli:
Yer üzündə heç zaman sülh olmayıb,
sülh, olsa-olsa, əbədi müharibənin
arxa cəbhəsidir.
Hətta zərif güllərin savaştığı dünyada
quşların səsi də güllə səsidir.

Amma axı neyləməli:
bir gün daşıb-tökülməliydi yerə
illər boyu bağrımızdan axan qan...
Can, Cənab Ali Baş Komandan!

İndi hamıdan dərin sən duyursan
bu dərdi,
hamıdan aydın sən eşidirsən tarixin
bu pıçltısını:
Vətən sevinc deyil, Vətən kədərdir.

Bir gün bu qaçan itlərin kəsiləcək
hürüşü,
Bu ellərdən izi-tozu itəcək...
Sənin yumruğunun bir işarəsiylə
qucacağıq torpağı
qollarımızın arasından bir qucaq
qan-qırmızı qızılgül bitəcək.

İçində üsyan və dərd adam,
doğma adam, mərd adam!

Salam Sarvan

Müharibə başlayıb...
Nəbatat bağındayam.
Hava yaman soyuqdu,
özüm də bir az xəstə.
Heyf, evdən çıxanda papaq da
qoymamışam
Anam elə bilir ki,
ölüm ayağındayam.
Müharibə başlayıb...
Nəbatat bağındayam...

Mən səni gözləyirəm....
Eləcə dayanmışam Eldar
şamının altında
Gör e, adam adında ağaclar
var həyatda
Ağacların üstündən yıxılan
balacalar böyüyür, igid olur.
Mən səni gözləyirəm, amma indi,
bəlkə də,
bu ağacın adaşı Şuşada şəhid olur.

Mən səni gözləyirəm...
Gəlsən, soruşma məndən
Vətən səninçün nədi?
Bax, indi dediklərim
hamısı bəhanədi:

Anamın olduğu yer, atamın
yatdığı yer,
bir də sən hardasansa ora
mənə Vətəndir.
Anam heç vaxt ölməsin,
sən də ölmək istəmə.
Mən atamdan bilirəm,
ölüm bədahətəndir.
Mən də mütləq öləcəm,
elə Eldar şamı da,
Bir əsgər anasının ...

Rəşad Nağı Mustafayev

Əsgər sinəsi axtarır
isinməyə,
fevral şaxtasından
üşüyən güllə.

hər əsgər tabutu
bir ağ gəlinliklə
köçər...
əsgər deyil,
sevən qızın arzularını
götürüb gedər,
hər atılan güllə.

soba yanında,
gecə yarısı bir qız
məktub yazır səngərə.
anasının yarıyuxulu
“qızım yatmamısan?”
sualına diksiniib,
“üşüyürəm, ana
odun atıram sobaya”

Daha gecələri oyaq
qalmağa,
soba yanında
məktub yazmağa,
yalandan üşüməyə,
sobaya odun atmağa
ehtiyac yoxdu...

tağım komandirinin
səngərdən qıvrıla-qıvrı-
rıla
boğuş səsi gəlir:
kimsə sağdı?!

Emin Piri

Üzdü ayaqlarımı
Vətən yolu
qayıtdım üzüqoylu...
qayıtdım
qurşağımın yuxarı
qatıyla,
qayıtdım
əlil arabasının atıyla...
İki balam gözüyaşlı
arvadım başıdaşlı...
Yazıq hər əmrə
müntəzir:
həm mənə gəzdirir,
həm ... özü gəzir...
Süfrəmdə haram var -
dinmirəm,
İki ac balam var -
dinmirəm.
Dinmirəm
gül ağzı açılarda
heyvətin:
“Vətəni qorudun,
bəs öz qeyrətin?!”
... Üzdü ayaqlarımı
Vətən yolu
bu da mənə
“sağ ol”u...

Qulu Ağsəs

Sizə zəfər gətirəcəyik
bizə məktub yazın
heç olmasa
sətiirlərdən
ürəyiniz boy versin
səbirlə dinləyin
şikəst qayıdan
əsgər yoldaşlarımızın
gecə sayıqlamalarını
üz çevirib getməyin
uşaqlarımız
dilənəndə
su verin
çörək verin!
atalarımıza siqaret
analarımıza ürək
dirək verin...
sizə zəfər gətirəcəyik
bizə barıt
qoxusu dadmayan
səhər saxlayın
bir az Günəş
bir az dəniz...
bir az da soyuq
xırdalan pivəsi
şəxsən mənim üçün
və sevməyin
ay əclafılar
bizi gözləyən
qadınları...

Zahir Əzəmət